

DE SLAGEN VAN AUDUBON

THE SNAKES OF AUDUBON

DE SLAGEN VAN AUDUBON

A.A. Verveen
Poelwaai 3
2162 HA Lisse
www.verveen.eu
Illustraties: © Teylers Museum, Haarlem.

Het Teylers Museum in Haarlem is de trotse eigenaar van het boekwerk *The Birds of America* (De vogels van Amerika) van John James Audubon. Dit meestal in vier, maar hier in vijf banden gebonden boek uit 1833 bevat 435 levensgrote én levens-echte gravures van samen meer dan 500 Noord-Amerikaanse vogels¹ (er zijn nu zo'n 700 of meer bekend²). Elke afdruk (Figuur 1) werd met de hand ingekleurd. Met bladen van het dubbel-olifantformaat (64 bij 97 cm) is dit boek niet alleen het grootste gedrukte boek ter wereld, maar naar recent is gebleken, ook het duurste. In maart 2002 werd bij Christie's in Londen één van de 120 (Steiner, 2003, p. 20) nog bekende complete exemplaren voor 8,8 miljoen dollar geveild.

Met *The Birds of America* luidde Audubon een nieuw tijdperk in. Ook zijn tijdgenoten waren zich hier al van bewust. Zo was hij de eerste die het naar opgezette exemplaren schilderen of tekenen verliet ten gunste van scènes uit het eigen gedrag van de vogels in hun natuurlijke omgeving. Hij was dus een pionier op het gebied van de

THE SNAKES OF AUDUBON

A.A. Verveen
Poelwaai 3
2162 HA Lisse
www.verveen.eu
Figures: © Teylers Museum, Haarlem

The Teylers Museum in Haarlem is the proud owner of *John James Audubon's "The Birds of America"*. This book, which usually consists of four tomes but was here bound into five, contains lifelike and life-sized engravings of more than 500 North-American birds¹ (of today's about 700 known species²). Each of the prints (Figure 1) has been hand coloured. With its 435 pages measuring 64 times 97 cm (double elephant folio) it is not only the largest printed book in the world; it is also the most expensive one. One of the 120 known remaining complete sets (Steiner, 2003, p. 20) was auctioned at Christie's in March 2002 where it sold for 8.8+ million US dollars.

The Birds of America started a new era since Audubon was the first to discard the drawing of animals after stuffed specimens in favour of lifelike drawings of the behaviour of the birds in their natural habitat. He was hence a pioneer in the study of animal behaviour. His objective approach implied that he included nature's vagaries and cruelty, when appropriate, in his paintings (cf. figure 1 print 72).

studie van het gedrag van de dieren. Zijn objectieve benadering betekende ook, dat hij in deze afbeeldingen de wreedheid van de natuur niet schuwde weer te geven (zie figuur 1 prent 72).

In die tijd beschikte men uitsluitend over de werktuigen van oog en hand om dieren gedetailleerd af te beelden. Daartoe was men bovendien op dode exemplaren aangewezen. Na een uitvoerige studie van het gedrag van een bepaalde vogel, waarvoor hij naast een formidabel geheugen, ook over een onuitputtelijk geduld moet hebben beschikt, schoot hij er verscheidene, die hij daarop met behulp van draden in hun hem nu bekende natuurlijke houdingen monteerde. Vervolgens plaatste hij een raster van ijzerdraad op ze en tekende met potlood zo'n raster op het papier. Zo verzekerde hij zich van de juiste grootte en verhoudingen om ze dan gedetailleerd na te tekenen. Hij was er zich goed van bewust dat deze voorstellingen niet altijd tot in detail met de werkelijkheid overeen konden komen, maar hij streefde perfectie na (Steiner, p. 15). Zijn originele weergave van het vogelleven in de vorm van spectaculaire, levensgrote en praktisch natuurgetrouwe waterverfschilderingen, sprak het publiek sterk aan. Dit werd nog versterkt door zijn romantische en uitdagende manier van leven.

Audubon (Steiner, p. 2–19) werd in 1785 op het huidige Haïti geboren als zoon van een Franse zee kapitein en een kamerdienares, maar hij groeide in Frankrijk op onder comfortabele omstandigheden. Al van jongs af aan was hij sterk geïnteresseerd in de jacht, in het verzamelen en conserveren van specimen (zoals opgezette vogels en in potten geconserveerde slangen) en in het tekenen en schilderen naar de natuur. In de nadagen

In those times eyes and hands were the only instruments one could use to generate pictures of nature. To obtain reliable drawings one had to use dead or stuffed animals. To create lifelike models Audubon first studied their behaviour in the wild. He must have had a prodigious memory as well as a formidable patience, for he then shot several ones and wired these into their lifelike positions. He then placed a wire grid onto them and pencilled a similar grid on his paper, in order to draw them into detail with regard to size and to proportions. Audubon strove for perfection (Steiner, p. 15) and he must have known quite well that these representations contained some unavoidable deviations from their living examples. As a result the overall correspondence between his paintings and reality was spectacular and his life-like representation of the birds as well as their life-size and usually true-to-nature drawings captivated the public, as did his romantic and provocative way of life.

Although born in 1785 in today's Haiti to a French sea captain and a chambermaid, father and son moved to France where he grew up in comfortable surroundings [Steiner, p. 2 - 19]. He developed an eager interest in hunting already from a very young age on. He collected specimens such as stuffed birds, potted snakes and other animals, and he spent much time drawing and painting after nature. In 1803, during the declining years of the French Revolution he was sent to the United States to manage a farm his father had purchased in 1789, the year of the French Revolution. He married Lucy Bakewell in 1808. Up to 1841 his life was erratic, more or less a jack of all trades and master of none. Sometimes he stayed away from home for many months,

Figuur 1. Overzicht van de vier scènes met een slang. Van links boven met de klok mee: prent Havell 21 (spotvogel), 52 (nachtzwaluw), 72 (zwaluwstaartwouw, gekantelde afbeelding) en 116 (rosse spotvogel).

Figure 1. Survey of the four scenes with a serpent. Clockwise from upper left: prints Havell 21 (northern mockingbird), 52 (nightjar), 72 (swallow-tailed hawk, picture turned on a side) and 116 (brown thrasher).

van de Franse Revolutie stuurde zijn vader hem in 1803 naar de Verenigde Staten om toezicht te houden op diens in 1789 gekochte plantage. Daar trouwde hij in 1808 met Lucy Bakewell. Tot 1841 leefde hij een leven van twaalf ambachten en dertien ongelukken en bleef soms maandenlang van huis weg. Al die tijd observeerde hij echter de Noord-Amerikaanse vogels, om daarvan vervolgens enkele dood te schieten en in hun natuurlijke omgeving te schilderen, waarvoor zijn assistent de bijbehorende takken, bladeren en bloemen schilderde. Lucy en de vogels waren de enige constanten in zijn avontuurlijke en chaotische leven. In 1831 startte hij een samenwerking met Bachman, een onderzoeker, en met diens assistente Maria Martin, die ook uitstekend kon tekenen. Evenals verschillende andere assistenten (Steiner, p. 17), schilderde zij de bijbehorende planten en de dieren.

Omdat hij in de Verenigde Staten geen uitgever kon vinden, gebruikten Lucy en hij hun spaargeld om hem in 1826 met zijn waterverfschilderingen naar Engeland te laten zeilen. Op de tentoonstellingen die hij daar hield, werd zijn werk direct een doorslaand succes, zowel in artistieke als in wetenschappelijke kringen. Ook vond hij daar een drukker. De eerste tien platen werden in 1826 in Edinburgh bij de firma Lizars op koperen platen gegraveerd, afgedrukt en met de hand beschilderd. Maar vanwege een langdurige staking vond hij het Londense bedrijf van de familie Havell bereid het werk over te nemen. Van 1827 tot 1838 werkten drie leden van deze familie van graveurs aan de productie van de gravures naar Audubon's waterverven (Steiner, p. 19). Zij drukten deze af en hielden toezicht op het inkleuren ervan. Dit gigantische karwei vereiste een vlekke-

observing the birds of North America, and shooting them as well as drawing them according to life. His assistant painted the accompanying branches, leaves and flowers. Lucy and the birds were the only constants in his otherwise chaotic life. In 1831 he started a co-operation with Bachman, a scientist, and with his assistant Maria Martin, who was also a fine artist and who, like several other assistants (Steiner, p. 17), provided the backgrounds of some of his paintings.

Since he could not find a publisher for his work in the United States, Lucy and he used their savings for him to sail to England in 1826 with his portfolio of realistic watercolours. There his expositions quickly became quite a success and artistic as well as scientific societies both embraced his work. In England he also found a publisher, Lizars in Edinburgh (1826), who engraved, printed and coloured the first ten prints. After a long-duration strike the firm of Havell in London continued the work. From 1827 through 1838 three members of the Havell family engraved, printed and supervised the colouration of the prints after Audubon's watercolours (Steiner, p. 19). This was a gigantic piece of work needing nearly faultless management. This was the more difficult since Audubon himself was absent most of the time since he had to sell the book as well as to paint the remaining North-American birds. His son Victor also toured around trying to sell the costly book.

It is possible to follow the correspondence between Martinus van Marum, the first curator of the museum, and John James Audubon. Audubon's son Victor had visited the then much smaller museum to personally promote the sale of this even then quite costly book.

loze organisatie wat verre van eenvoudig was, omdat Audubon zelf meestal schitterde door afwezigheid. Hij werkte aan de voltooiing van zijn magnus opus: het bestuderen en schilderen van de overige Noord-Amerikaanse vogels en hij trachtte zijn boeken aan de man te brengen. Ook zijn zoon Victor ging de boer op om het kostbare werk te verkopen.

In het archief van Teylers Museum is het schriftelijke contact tussen Martinus van Marum, de eerste conservator, en John James Audubon te volgen. Audubon's zoon Victor was in het museum langs geweest (dat toen nog veel kleiner was) om het enorm kostbare boek persoonlijk te koop aan te bieden. De aankoop paste in het beleid van Teylers Museum: dure geïllustreerde plaatwerken op het gebied van de natuurlijke historie. Boeken die gewone stervelingen zich niet konden veroorloven. In die tijd was er nog geen enkele andere openbare instelling in Nederland die bereid was zoveel geld te besteden aan een dergelijke publicatie en ook later is er niemand geweest die het nodig vond een exemplaar aan te schaffen. (Scharloo, 2007)³.

Het complete werk is al sinds 1833 in het bezit van het Teylers Museum te Haarlem. Iedere intekenaar kreeg ook een exemplaar van Audubon's 2000 bladzijden tellende *Ornithological Biography*. Dit boek bevatte de begeleidende tekst bij zijn platen. De redacteur ervan was de Schotse ornitholoog William McGillivray. Naderhand verkleinde Audubon zijn schilderijen voor een tweede editie, de door Bowen gelithografeerde Royal Octavo Editie van *The Birds of America* die verscheen tussen 1840-1844. De deze platen begeleidende tekst¹ uit de

The acquisition fitted the policy of Teylers Museum to obtain expensive illustrated works about natural history, books that could not possibly be bought by the common man. In those times no other public institution existed within the Netherlands, willing to spend so much money on such a publication, nor did this happen at some later date. (Scharloo, 2007, translated by AAV)³.

The complete collection has been the property of Teylers Museum in Haarlem already since 1833. Each subscriber also received a separate five-volume 2000 page text of Audubon's *Ornithological Biography* in which he wrote his descriptions to accompany the *Birds of America*, edited by the Scottish ornithologist William McGillivray. For his second edition of *The Birds of America* Audubon reduced his paintings to fit the smaller prints. This was the Royal Octavo Edition lithographed by Bowen and issued between 1840 and 1844. The corresponding texts¹ from the *Ornithological Biography* accompanied the prints in this edition (Steiner, blz. 91-96).

Teylers Museum is the oldest museum of the Netherlands and as such owns some very remarkable pieces. For readers of this journal the following exhibit and its accompanying story is quite interesting, especially with regard to the history of the discoveries as well as of the development of our ideas about the evolution of mankind.

In 1725 the German physician and student of natural history Johann Jakob Scheuchzer (1672-1733) discovered a remarkable skeleton near Oeningen, Germany (Figure 2A, which is a digital reconstruction by the writer in order to simulate the original situ-

Ornithological Biography werd hier ook in afgedrukt (Steiner, blz. 91-96).

Het Teylers Museum is het oudste museum van Nederland en bezit dus verscheidene heel bijzondere voorwerpen. Voor de lezers van dit blad is het volgende voorwerp en het bijbehorende verhaal extra interessant, omdat het gaat over een bijzondere kortsluiting met betrekking tot de geschiedenis van het denken over en onderzoek naar de evolutie van de mens.

In 1725 vond de Duitse medicus en beoefenaar van de natuurlijke historie Johann Jakob Scheuchzer (1672-1733) bij Oeningen een fossiel skelet (door de schrijver in Figuur 2A aan de hand van Figuur 2B digitaal gereconstrueerd tot een mogelijk op de oorspronkelijke toestand lijkende situatie), dat naar zijn mening een tijdens de Zondvloed verdrinken mens moest zijn geweest. Hij gaf het de naam *Homo diluvii testis et theoskopos*. Letterlijk: *de mens die getuige was van de zondvloed en die God heeft gezien*. In 1802 kocht Van Marum dit fossiel voor het Teylers Museum. Het is nu één van de beroemdste fossielen van het Teylers Museum. Petrus Camper (1769-1832) was echter al van mening, dat het het fossiel van een hagedis was. De beroemde geoloog George Cuvier (1769-1832) die het Teylers Museum in 1812 bezocht, prepareerde de voorpoten van het fossiel vrij en zag dat dit niet de armen en handen van een fossiele mens konden zijn (Figuur 2B). Cuvier stelde vast, dat het skelet het fossiel van een reuzensalamander was, van het geslacht *Andrias*. Kleurverschillen in de steen laten nog zien welke delen door hem werden vrijgemaakt (Figuur 2B). Om Scheuchzer te eren, gaf Cuvier deze uitgestorven soort de naam *Andrias scheuchzeri*⁴.

ation). He thought it to be a fossilized human skeleton dating from the Deluge and he christened it *Homo diluvii testis et theoskopos*, or *The man who witnessed the Deluge and who saw God*. Van Marum purchased the fossil for the Museum in 1802. Today it is one of the museum's most famous and treasured fossils. Petrus Camper (1722-1789) thought it to be the skeleton of a lizard, however. In 1812, research by the renowned geologist Georges Cuvier (1769-1832) on a visit to Teylers Museum prepared its forelimbs free and in so doing demonstrated that they were not the arms and hands of a fossilised human being (Figure 2B). Cuvier showed that the fossil was actually that of a giant salamander belonging to the genus *Andrias*. Differences in colouring in the matrix still show which parts Cuvier laid bare (Figure 2B). He christened this fossil species *Andrias scheuchzeri* in honour of its discoverer⁴.

In later years Audubon discovered a decline in number for several bird species. Despite his enthusiasm for the hunt this realisation led him to grow into a passionate protector of nature. After his death in 1851 his wife Lucy picked up her original profession as a teacher⁵. One of her pupils was George Bird Grinnell. Grinnell became a lover of birds and eventually founded the Audubon Society in 1886. This was the first society within North America devoted to the protection of birds.

Audubon's book was exhibited in *Teylers Museum* during the months of November 2007 through January 2008. Among the supporting museums and institutions was the *Vogelbescherming Nederland*, the Dutch society for the protection of birds founded in 1899.

© Teylers Museum
Haarlem
& A.A. Verveen

A

Figuur 2A. Andrias scheuchzeri
Reconstructie van de oorspronkelijke situatie
via retouche door de schrijver

Figuur 2B. Andrias scheuchzeri
Huidige situatie, na Cuvier's interventie

© Teylers Museum
Haarlem

B

Figure 2A. Andrias scheuchzeri
Reconstruction of the original situation
digitally retouched by the writer

Figure 2B. Andrias scheuchzeri
Present situation after Cuvier's intervention

Ondanks zijn schietlust, ontwikkelde Audubon zich naderhand tot een gedreven natuurbeschermer, met name toen hij merkte dat de stand van sommige vogelsoorten achteruit ging. Na zijn dood in 1851 nam zijn vrouw Lucy haar oude beroep van on-

Strolling about at the beautiful exposition I was struck by the fact that Audubon did in a few cases include a snake in his painting. The reptile apparently played some – perhaps important – role in the life of the depicted bird species. This intrigued me and

derwijzeres weer op⁵. Eén van haar pupillen, George Grinnell, ontwikkelde zich tot een gedreven vogelliefhebber en werd de grondlegger van de Audubon Society, de eerste Noord-Amerikaanse vereniging die zich de bescherming van de vogels ten doel stelde en die in 1886 werd opgericht.

Van november 2007 tot en met januari 2008 stelde het *Teylers Museum* dit boek ten toon, o.a. met medewerking van verschillende andere musea en instanties en van de in 1899 opgerichte *Vogelbescherming Nederland*.

Rondwandeland over deze fraaie tentoonstelling, viel het mij op dat Audubon soms ook een slang bij de vogels had getekend. Die slang speelde kennelijk een belangrijke rol in het leven van de desbetreffende vogels. Dit intrigeerde mij en ik vroeg mij af of hij dit vaker had gedaan. Uit de door het Teylers Museum gepubliceerde compact disk met de complete afbeeldingen van de Havell-gravures van Audubon, bleek dat in vier van de 435 tekeningen een slang in het leven van de afgebeelde vogel(s) was betrokken (Figuur 1). Maar ook merkte ik, dat er over deze slangen niets werd gezegd. Per nummer van *Litteratura Serpantium* zal daarom voor de slangenliefhebbers telkens één van deze vier Havell-gravures van Audubon af worden gedrukt en toegelicht.

Voor ons zijn gedetailleerde documentaires dagelijkse kost, al realiseren wij ons meestal niet hoeveel tijd en geduld er door de filmers en fotografen in moet worden geïnvesteerd. De bestudering van deze fraaie platen en van het commentaar dat Audubon zelf gaf, kan niet op zijn merites worden beoordeeld, als men zich niet realiseert, dat in die tijd niets kon worden vastgelegd, anders dan met behulp van de langzame methodiek van pen en papier. Daarvoor moest

I wondered how many times Audubon had painted such a scene. After a search of Teylers compact disc on the Havell engravings of Audubon, four prints out of the 435 appeared to show the involvement of a snake in the life of the bird (Figure 1).

At the exhibition nothing was said about these snakes, however. Each of the four different Havell engravings will therefore be printed and discussed in several issues of *Litteratura Serpantium*.

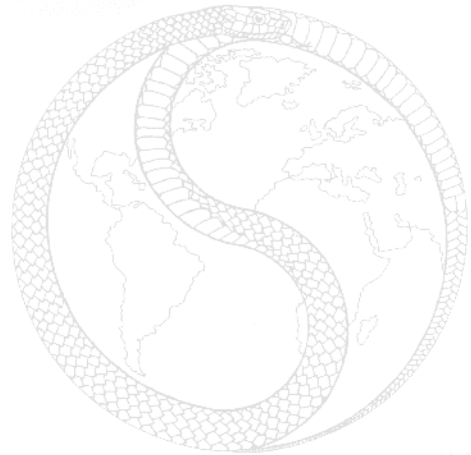
Today detailed documentary records of scenes from nature are quite common, although we usually do not count the amount of patience and time that had and has to be invested by moviemakers and photographers to obtain these records. It is not possible to judge the value of Audubon's beautiful paintings as well as his accompanying commentary not knowing that in those times the only means to record scenes from nature was the slow method of pen and paper. To be able to do so, one not only had to be a master craftsman but also had to be the owner of a perfect visual memory. Audubon not only was a masterful artist, but an original ornithologist as well. He obviously also knew how to handle potentially dangerous snakes, since even freshly killed ones may give fatal bites.

I do not love the hunt, but nevertheless it is sobering for us to learn that it has been a hunter who showed us the value of close observations of nature; that it has been a hunter who started the study of the behaviour of animals in the wild –at about fifty years before it started in earnest (Thorpe, 1961) –, and that it had been a hunter who realised the negative impact of mankind on nature and who

je niet alleen bijzonder begaafd zijn, maar ook een uitermate goed werkend visueel geheugen bezitten. Audubon was niet alleen een groot en kunstenaar, maar ook een originele vogelaar avant la lettre en een handige vakman die kennelijk ook met giftige slangen goed wist om te gaan als hij ze monteerde, want ook pas gedode exemplaren kunnen levensgevaarlijk zijn.

Hoewel ik zelf geen liefhebber van de jacht ben, is het van belang ons te realiseren dat het een jager is geweest die ons de waarde van de gedetailleerde waarneming van de natuur liet zien en deed inzien, die de studie naar het diergedrag begon – zo'n vijftig jaar voordat dit onderzoek zich ontplooidde (Thorpe, 1961)–, die zich de negatieve invloed van de mensheid op de natuur realiseerde en die zich warm maakte voor het behoud ervan.

concerned himself with its conservation.

References (literature and internet, February 2008)

Audubon, J.J., 1833 (1826-1839). *The birds of America. From original drawings by John James Audubon.* Engraved, printed and coloured by Robert Havell, London.

Steiner, B., 2003. Audubon art prints; a collector's guide to every edition. University of South-Carolina Press, Columbia S.C.

Thorpe, W.H., 1961. *Introduction.* In: Lorenz, K.Z., 1952, reprint 1971. *King Solomon's Ring. New light on animal ways.* University paperback 38, Methuen, London.

- 1 http://www.audubon.org/bird/BoA/BOA_index.html
- 2 U.S. Geological Survey, Birds of North America taxonomic list: <http://www.pwrc.usgs.gov/library/bna/bnatbl.htm>
- 3 Marjan Scharloo, 4-11-2007 <http://www.teylersmuseum.nl/news/news.jsp?view=/xsl/html&pageName=news&lang=nl&id=34142>
- 4 <http://www.teylersmuseum.nl/homepage>, 'summary'
- 5 Barbara Foote Colvert, 'Thou Art My Friend': The Women in Audubon's Life. Points West Online. <http://www.bbhc.org/pointswest/PWArticle.cfm?ArticleID=6>

